

כ"י א"י לקרות בחורם עם כ"י ח"ל וכ"י ח"ל סיכלו
לעלות ולקרא בחורם עם כ"י ח"ל ישראל או לא כ"י
שאינו קדר של חוצה מקומם :

תשובה

ודאי כפי שאלתך בחרתי כ"י שאלן הסדר הזה
חוצה מקומם הוא ל"ה כ"י שאינו מחויב בדבר
ללא מפיק אחרים וסבא כ"י כ"י שקריאת העולים לאו
לדיהו בלחוד אלא לכולהו לזכור אדם לאו אינם מחויבין
בדבר ולא מפיק עוד מלד הבכר כ"י שאינם מחויבין
לא אלו לבד דהוה ל"ה ברכה לזכור . אלו הם כפי שאלתך
השאלה :

ולע"ד נראה לפשוט מדתני בפרק הקור עומ
ח"ר הכל עולין למקן שצעה ואפילו אשם
ואפילו קטן אצל אחר חכמים אשם לא חקרא בחורם
מפני כבוד הלכור הרי למדנו דאע"ג דאשם לאו בה
חייבא ה"א אפילו הכי קוראם בחורם וכ"י שכן צ"ד
הוא הדין ללא שאל . וכ"י ח"מא הא דאשם מפיק
לאחריו הוא לעיקר דין המעשה שהפוחה מצד לפנים
וסמוחה מצד לאחרים שהבכר כ"י אחרם צ"י חייבא
אצל לדין שכל העולים מצדכין לפנים ולאחרים אשם
לא חקרא מדינא דלא יכלה לצדק . וא"כ ה"י צ"ד לא
לא יכלי לצדק כ"י דלא ה"י חייבא . הא ליחא דהכי
כחצ דבינו צעה"י צ"ח סיון רפ"י הכל עולין למקן
שצעה ואפילו אשם וקטן אצל אחר סז"ל אשם לא חקרא
בלכור מפני כבוד הלכור ע"כ . משמע דאפי' לדין דינא
כ"י הכי דאי ליחא דהיינו דוקא לדידמו דלא מצדכא
אצל לדין דלריכא לצדק דאף מדינא לא חקרא משום
הבכר עדיף מזה ה"ל לאשמעין הא דעמנא דברייתא
לדין לא מעלה ולא מוריד אלא לאו ש"י אפילו לדין
מדינא אשם גולה ומצדכא . וכ"כ סר"ן בפירי ז"ל סכל
עולין למקן שצעה ואפילו אשם ואפילו קטן פירוש עולים
למקלים קאמר ולא ש"י כולם קטנים או כשים דכ"י
דלאו כ"י חייבא כינאו לא מפיק לגמרי ולעומ עיקר
דינא כ"י שאינו מצדכא אלא הפוחה וסמוחה אשם וקטן
אין קורין ראשון ולא אחרון משום ברכה לפי שאי אפשר
לקורין אחרים שילאו בצדכאם ואינן השתא דחקון סיצרכו
כולם אשם וקטן קורין אפילו ראשון ואחרון וכ"י דקורין
דאי מצדכין מדי דהוה אקטן דעפתי צנ"י ומצדכא
ברכה הספירה עכ"ל :

ועוד על כרחיך לומר דכל העולין אפילו סקטן
לאו לדידמו בלחוד מפיק אלא לכולם לזכור
מפיק וקטן לאו צ"י חייבא . הוא ואפי' הכי מ"ל לצדק ולקרא
ולאזיל והתם דאי דקריאת סקטן מ"ל קריאת צנ"י
דלאו חייבא ה"א אפילו הכי מצדכא ומ"ל וא"כ צ"ד
לא גרע קריאת כ"י ח"ל ישראל צנ"י לאו דאע"ג דלא
ה"י חוצהם מ"י מ"ל חוצה קריאת א"כ ועדיף מ"ל
קריאת סקטן ופשוט דיכול לעלות ולקרות ד"ל בחר מעם
חקנה סקריאם בלכור . כחצ סמוכ"י ז"ל צ"י מפיק
מפלה משה רבינו חקן להם לישראל ש"י קורין בחורם
צעה וצ"י וצמ"י כ"י שלא יסאו שלשה ימים צ"י
צמ"י

וכ"י שכן י"ל לכו מזה שום שמוגים שעושין הגעלה
לכלים אחר שטחין אותם צדיל אותם הגעלה לא מהניא
הא ק"ל שלכך להעביר החלודם והעיוטת מעל סכלי
וא"כ מנעילו מהחלודם והעיוטת מפסקת צין סכלי
לדיקולא דמיא כמו שכתב הר"ש צהדיא צכלל י"ד וכ"י
שכן הצדיל שטוח על סכלי הוא מפסיק צין סכלי לדיקולא
ומעכצת סכלי מלפלוט עם שצחוכו דהאי מ"יחם שריחא
וקיימת יוחר מהחלודם ומעכצת סכלי לפלוט עם שצגופו
וצעינן כצולנו כך פולנו . וא"כ דמנעם זה י"ח מוחר
להשחמם צכלי זה צפסח ולא חיישין לפליעת חמץ צפסח
דכ"י דהאי מ"יחם מעכצת סכלי מלפלוט חמץ צשעה
הגעלה הוא הדין כ"י שמועכצתו מלפלוט צשעה שמועכצת
צו צפסח . הא לאו מלחא ה"א דכ"י ח"יך זה סמרדכי
שהניא מן צ"י צה"כ פסח סיון ח"יך זה לשינו ומ"י
ואצן העז כחצ שראש צצית אצ"י ש"י מ"לם להגניל
סכלי וכו' עד דכצולנו עם העללי כך פולנו כי כ"י
המרדכי וכחצ עוד ואפילו צלא הגעלה קודם דיצוקי
ס"י נראה לה"י מנעם זה אלא דאיכא למחש שאל
ערב פסח דצדק צחוקה וצו צפסח רפס דיצוק וצול"י
זה שחחתי ופולנו ע"כ . הרי לעדנו דחיישין לרפיון
סעל"י הוא הדין סכל וכו' דחיישין למקרון העיוטת
צ"י שרומל"ס הכלים ומשפספין אותם צחול לנקות מהם
צוהמת החצ"ל יחסר מהעיוטת ופולנו . וא"כ סלצאות
י"לנו משגיאות ויחאנו מתורתו כפלאות אכ"י :

סימן סט

שאלה מי שכבר ציך צמול"י שצח צצח
מאורי האש אס יכול לחזור ולצדק לסול"י
אחרים כגון כ"י וכ"י צ"י וצ"י ידע לצדק :

תשובה

מי שכבר ציך צצח מאורי האש יכול לחזור ולצדק
לסול"י אחרים לא מצניא למסק מן ששעלה על
שלתו העיסור צ"י שאינו מריח דיכול לצדק לסול"י כ"י
וכ"י צ"י וצ"י שאינו ידע לצדק דודאי הוא הדין צצורא
מאורי האש אלא אפילו לכ"י אפרים דק"ל צ"י שאינו
מריח דאינו יכול לצדק לסול"י לאחרים סכל שא"י דעד
כאן לא קאמר התם דלא יצדק לאחרים אלא משום
עמנא דיס"י דלא דמי לצצח ס"י דקידושא ולהעול"י
דעלה מ"ל דמ"ל כינאו אצל צצמ"י לאו מ"לם ה"א
אלא מנכ"י ע"כ משמע דאי דצצכח סכל דה"א מ"לם
מ"לם רבינו אפרים דיצדק לסול"י אחרים :

סימן ע

שאלה כ"י ח"ל ישראל סנאים למ"לם לארץ או
כ"י מ"לם לארץ שסולכ"י לארץ ישראל
וממל"ס סס צצח שצנעות סכל לסיות צש"י צצח
צנ"י קורין בחורם צצח סלמחתי י"י צפרשת סכל
וממל"ס לארץ א"י קורין אותם אלא צצח סנאים סיכלו

לכא חס היה שם מרס עד שהסליכו הנבי מעיס ואח"כ
לאו שלא היה מרס בכזד חליקן שנעקרה המרה מהכזד
ונשאלה עם הנבי מעיס וכשרם כי סיכ דחליקן נואח
ובמשמולא דידא דענחא :

סימן עג

שאלה לאונן שידך נחו עם בן שמעון ונחצו
בנייהם שער זמנו שליש שרי למחשקון
וסחצו זמן כריסחם לחופם לזמן שנה ובסביע הזמן חצו
לאונן את המחנן שיעסם החופם ועמדו מחווכי השלום
בניהם וסאריכו הזמן לאדר הביע אדר ולא היה יכולת
צד המחנן לעשות החופם ועמדו עוד מחווכי השלום
ופיעדו בניהם וסאריכו הזמן לחג השבועות הביע חג
השבועות ולא כנס ועל זמ עמדו לדון לאונן אצי סנה
פוען מכיון שהעניר המועד פעמים איכ חייב עוד בחנאים
וסמחן אצי המחנן פוען הארככו עוד הזמן לשנה נחמו
וסציא מחווכי ששם לוסעיד שכשסביע חג השבועות פייסתי
את לאונן ונחפייס להמחנן לשנה נחמו וסאונן הסצי לא
נחפייסתי אלא כך סיחם חסובתי לך סחא נכאיר כלללי
נקול לך וסאנע על זמ שבועת הסורס ועוד איכ ידע
אלא שפרי שצנר זמנו יורט מורה לדק שורה דין זמ :

תשובה

לעולם ראינו לרבותי זלסיה סדינן נענין שידוכי
הליש והלסם שהעניצו המועד שקצנו
לניסואין הוא חייב צקנס וסכא נדון דשאלה שמעון
ובנו הם העניצו המועד חס צדור ציי קימן רליז כחצ
מין זל כחצ ריריו צסם סמפרשים שכים שכשנענו לעשות
דבר אחד ועבר אחד מהם על השבועות ששרי פסור ואין
לריך סיחר על השבועות וסציא רליז לדבר מפיק דקועס *
ואחר כך הביא חסובת רש
משכן שסיה מקובל בן נענין
שידוכי איש ואשה שקצלו
עליהם חרס חקנה הקסלות
לינשא לאחר זמן דמי שעיכב
והעניצו המועד חסור לינשא
לאחר וסלם מוחי ואין לריך
סיחר חכס וגם המעכב עלמו
מוחי כלל סחרם לאחר שכשא
שכנגדו עד שנה זקן אחד
ואחר לים כי שריהם חסורים ולא סרויה מי שלא פייכב
אלא חסובת יד ובר דברי ריריו צסם סמפרשים ודברי
קבלה רש נכורים נמעמס עיכ וכן סכלה מין זל על
סלחמו סססור :

הרי למדנו ששמעון ובנו שהעניצו המועד הם עברו
על החנאים וסם חייצים צקנס :

וא"ת מאחר שפייסו את לאונן ונחפייס וסאריכ
לסם וקנעו זמן אחר עדין חנאי שער ססידר
נמקומן מעדין :

שמיעה חורה : וסורא חיקן שיהו קורי צו נמנחם צכל
סנה מעיס יושני קרנות וגם סור חיקן שיהו קורין
צשרי ובחמישי ג' צרי אדם ולא יקראו פחות מעשרה
פסוקים עכ"ל : נמלינו למדין שצרי אי סנמללים צכולם
לארץ או צני חולם לארץ סנמללים צלי חייצים לשמוע
קריאת הסורה צלצור צייסם סח וכוין דלי אפשר לסו
לשמוע קריאת הסורה אלא עם שקורין צאורו עקוס
סנמללים סם סיינו חייציהו וצחרי נפקי יד חוצחם
דמידי נעמח סר אלא כדי שלא יסאו צלי שמיעה חורה
ג' ימים וא"כ פשיטא דיכולין לעלות ולקרות צחורה : עם
סנרלם לע"ד כחצתי ואלסי סלצאות ילינו מסינאות
ירלנו מחורתו כפללות אכיר :

סימן עא

שאלה מי שצריך על עץ נוסם צורא עשני צשמים
חס ילא מידי דסוס אצריך על פרי העץ
צורא פרי סלדעס דילא :

תשובה

לא דמי עץ סנוסם לפרי העץ דפרי העץ שייך שפרי
לומר עליו צורא פרי סלדעס דסא סלדעס מוליאי
אורו וכחצי וצריך פרי אדעמך ועקראות חס רבים אצל
העץ לא סר עשכ דעץ לחוד ועשכ לחוד וכוין שכן לא
ילדק עץ סנוסם צורא עשני צשמים וסדנר מונן מעלמו
ולא לריך רליז וסעפ"צ יס רליז כחצ סמוציס זל צפיה
מסלכות צרכות צריך על פירות סאלין צורא פרי סלדעס
ילא ועל פירות סלדעס צורא פרי העץ לא ילא ועל
כלם חס צריך ססכל ילא וספילו על ספח ועל סין
עכ"ל : ובפ"ע כחצ וכו"ל מערכין על ריט מוצ חס סיס
זמ סיס לו ריט עץ או מין עץ מצרך צורא עלי צשמים
ואס סיה עשכ או מין עשכ מצרך צורא עשני צשמים
ואס לא סיה מן העץ ולא מן סלדעס כגון ססור ובר
מצרך צורא מידי צשמים ואס סיה פרי ובר מצרך סנוחן
ריט מוצ צפירות ועל סכל חס אחר צורא מידי צשמים
ילא סרי מועד דלא שייך לצשמים צרכה כלליה אלא
צורא מידי צשמים לא כמו ספירות דיש צרכה כלליה צורא
פרי סלדעס סכוללת ביכ פרי העץ :

סימן עב

מעשה שסציאו לפרי כזד של חרענולח סלא סיה
צם מרס וסמחתי שיעממו אורחם חס יס
צם מריחות וסעמו אורחם ולא סיה צם מריחות אסמתי
סיללו אורחם ריעעמוס חס יס צם מרס מריחות כשרה
ססציס מוח ציחי וסמחם ירלו סקרקנן וסדקין חולי כחקס
סמחם מסכנר ונשארם עם סדקין ססרנה פעמים כסאנו
מעדיין סכנר מצי סמעים חחחק סמחם עם סמעים
וססאר סכנר צלי מרס וסלמתי צעד סדקין וסמללח
סמחם צסם : נמלינו למדין מעדותה דנוח ציחי וסמחמס
חס סלס ילרע סספריה סכנר מסינר מעיס ולא סמו